

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

11 iulie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Guzun Ion,

Judecători – Țurcan Anatolie, Talpă Boris, Daguța Sergiu, Eremciuc Ghenadie,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor dosarului, recursul ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, în cauza penală în privința lui

Lungu Nicolai XXXXX, născut la xxxxxx,
originar și domiciliat în mun. xxxx, str. xxxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.08.2022 – 29.09.2022;

Instanța de apel: 28.10.2022 – 07.02.2023;

Instanța de recurs: 10.04.2023 – 11.07.2023.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți, sediul Central din 29 septembrie 2022, Lungu Nicolai a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și condamnat în baza acestei Legi la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 (cinci) ani, fără aplicarea amenzii, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul executării pedepsei cu închisoarea s-a dispus a fi calculat din momentul reținerii inculpatului și punerii în executare a sentinței.

În temeiul alin. (3) art. 88 Cod penal, s-a dispus a include în termenul pedepsei perioada aflării lui Lungu Nicolai în stare de arest preventiv din 25 iulie 2022 pînă la 23 septembrie 2022.

A fost aplicată în privința lui Lungu Nicolai măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării, care s-a dispus a fi menținută pînă la intrarea sentinței în vigoare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, prima instanță a constatat că, *Lungu Nicolai, acționând în mod intenționat și urmărind scopul comiterii unei infracțiuni de furt, adică de sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, din interes material, acțiuni care ulterior au generat acțiuni de comitere a unui jaf, la fel din interes material, adică de sustragere pe deschis a bunurilor altei persoane și care au fost*

curmate de o altă persoană, în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele, admitând și dorind survenirea lor, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană nestabilă de organul de urmărire penală, la data de 20.07.2022, aproximativ la orele 11.30, au pătruns în ograda imobilului amplasat în str. xxxxx, nr. xxxxx din mun. xxxxx, ce aparține cet. Usatenco Lidia, de unde au smuls din pământ o răzătoare pentru curățirea încălțăminte confecționată din metal evaluată la prețul de 500 lei, iar în momentul în care ieșeau cu bunul dat din ograda domiciliului indicat supra, fiind observați de către vecina proprietarului, Ivaschiv Natalia, ce le-a reproșat, spunându-le să restituie răzătoarea de unde au luat-o, au ignorat cele declarate de cet. Ivaschiv Natalia și au fugit cu bunul sustras în direcția fâșiei forestiere din adiacent, iar peste aproximativ 300 metri văzând că bunul care l-au sustras nu-l pot duce mai departe și văzând că sunt urmăriți, l-au aruncat în stradă și s-au eschivat de la locul comiterii infracțiunii.

Prima instanță a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate Lungu Nicolai a comis infracțiunea prevăzută de **art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal – tentativa de jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare, acțiuni care din cauze independente de voința făptuitorului, nu și-a produs efectul.**

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei decizii de achitare a lui Lungu Nicolai.

3.1 În conținutul cererii de apel depuse, apărătorul inculpatului a invocat:

- pedeapsa aplicată prea aspră și neproportională circumstanțelor stabilite pe cauză;

- Lungu Nicolai a fost învinuit neîntemeiat, în lipsa probelor suficiente pentru dovedirea săvârșirii infracțiunii de tentativă la jaf;

- învinuirea este una abstractă, ceea ce înseamnă că organul de urmărire penală și acuzatorul de stat au încălcat mai multe drepturi și principii generale, care au menirea să asigure dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 par. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale;

- nu a fost identificată a doua persoană, pe motiv că Lungu Nicolai nu are pe cine să declare, din motiv că ultimul nu a participat la jaful dat;

- instanța de judecată a lăsat fără apreciere argumentele inculpatului precum că acesta în momentul săvârșirii jafului era în incinta lombardului, unde s-a aflat circa o oră.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023 a fost respins ca nefondat, apelul avocatului Cojocar Rodica în numele inculpatului și menținută sentința fără modificări.

4.1 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că argumentele aduse de către avocatul Rodica Cojocar în cererea de apel sunt lipsite de temei și nu corespund stării de fapt, întrucât prima instanță, în

conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei.

Instanța de apel a statuat că prima instanță a dat probelor administrate o apreciere legală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Lungu Nicolai în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel a reținut că vinovăția lui Lungu Nicolai s-a confirmat prin probele acumulate pe dosar, cercetate în cadrul ședințelor de judecată a instanței de fond și celei de apel, și anume: declarațiile părții vătămate Usatenco Lidia, declarațiile martorului Ivaschiv Natalia și prin probele scrise studiate în prima instanță și instanța de apel, care întru totul coroborează cu declarațiile susmenționate.

Instanța de apel a considerat justă soluția instanței de fond de constatare a vinovăției inculpatului Lungu Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, fiind respinsă poziția inculpatului Lungu Nicolai, care a negat faptul comiterii infracțiunii, declarații pe care le-a apreciat instanța ca o formă de apărare a inculpatului.

Instanța de apel a respins ca declarative afirmațiile invocate în apel privind dezacordul cu sentința instanței de fond, că inculpatul Lungu Nicolai nu a comis infracțiunea imputată, și că în privința sa nu sunt probe, deoarece dezacordul cu sentința instanței de fond nu echivalează cu achitarea inculpatului, din moment ce constatarea faptului comiterii infracțiunii de către inculpat este bazată pe probele cercetate nominalizate, care coroborează între ele și demonstrează deplin comiterea de către inculpatul Lungu Nicolai a infracțiunii prevăzute la art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Instanța de apel a constatat că prima instanță justificat a constatat că, la caz pe deplin a fost dovedită vinovăția inculpatului Lungu Nicolai în comiterea infracțiunii imputate acestuia, care se dovedește primordial prin declarațiile martorului Ivaschiv Natalia. Instanța a atestat că declarațiile acestui martor dovedesc în mod cert vinovăția inculpatului, iar declarațiile părții apărării privind nevinovăția inculpatului sunt neîntemeiate, contrare circumstanțelor cauzei, fiind o metodă a inculpatului de a se apăra și de a se eschiva de la răspundere.

Reiterând declarațiile martorului Ivaschiv Natalia depuse în prima instanță și reținând că în cadrul procesului de recunoaștere a persoanei din 25.07.2022, martorul Ivaschiv Natalia l-a recunoscut pe învinuitul Lungu Nicolai, indicând că anume acesta a încercat să sustragă răzătoarea din gospodăria părții vătămate, instanța de apel a considerat relevant și faptul că, potrivit declarațiilor martorului dat, inculpatul a rugat-o să zică că l-a încurcat pe el la recunoaștere, ceea ce confirmă în plus vinovăția inculpatului în comiterea faptei infracționale.

Instanța de apel a mai constatat că în cadrul confruntării din 25.07.2022,

martorul Ivaschiv Natalia la fel și-a susținut declarațiile date anterior, și a indicat asupra circumstanțelor comiterii infracțiunii de către învinuitul Lungu Nicolai.

Instanța de apel a reținut că în cadrul audierii în calitate de învinuit, fiind asistat de apărătorul Rodica Cojocar, Lungu Nicolai a recunoscut pe deplin vina în comiterea infracțiunii incriminate și s-a căit de cele comise, susținând că a vrut să sustragă răzătoarea și să o predea la metal uzat. Schimbarea poziției inculpatului în cadrul cercetării judecătorești, în care inculpatul a negat faptul comiterii infracțiunii, instanța de apel a interpretat-o ca pe o strategie de apărare aleasă de inculpat, făcută cu scopul de a induce în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată și evitarea în acest mod a răspunderii penale. În realitate însă, după cum reiese din probele acumulate și anexate la materialele cauzei, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate acestuia pe deplin a fost confirmată de partea acuzării.

Privitor la pedeapsa aplicată inculpatului Lungu Nicolai, instanța de apel a constatat că prima instanță a ținut cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, care potrivit art.16 Cod penal, face parte din categoria celor grave, personalitatea inculpatului, care anterior a fost în conflict cu Legea, justificat ajungând la concluzia că, corectarea și reeducarea inculpatului Lungu Nicolai este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, întemeiat aplicându-i inculpatului pedeapsa sub formă de 5 ani închisoare, iar temeiuri pentru atenuarea acesteia la caz nu a constatat.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, prin care invocând incidența *pct. 6)* a dispozițiilor alin. (1) art. 427 Cod de procedură penal, solicită admiterea recursului, casarea deciziei, cu adoptarea unei decizii prin care Lungu Nicolai să fie achitat.

5.1 În susținerea recursului, avocatul Cojocar Rodica menționează următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- Lungu Nicolai a fost condamnat în urma unei învinuiri formale fără a fi demonstrată vinovăția inculpatului;

- instanța de judecată a lăsat fără apreciere argumentele inculpatului, precum că acesta în momentul săvârșirii jafului era în incinta lombardului, unde s-a aflat circa o oră. Instanța de apel nu a pătruns pe deplin în esența argumentelor și a motivat superficial soluția adoptată privind condamnarea lui Lungu Nicolai or, argumentele, care de fapt țin de soluționarea fondului apelului și neexpunerea acestora reprezintă neexaminarea fondului apelului de către instanța de apel.

6. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar declarat în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia admiterii acestuia, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.*

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța de recurs admite recursul, casează parțial hotărârea atacată, rejudecă cauza și pronunță o nouă hotărâre, dacă nu se agravează situația condamnatului.*

În conformitate cu art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art.427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Instanța de recurs nu poate evalua alte temeiuri în drept al cazului de casare, decât cele invocate de recurent cu referire la textul de lege citat, cu excepția când prin soluție, nu se agravează situația părții împotriva căreia este declarat recursul.

Subsidiar, prevederile articolelor 410 alin. (1), 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală, stipulează că *instanța de apel, judecând apelul, este obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în prima instanță. Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.*

Potrivit recursului declarat de către avocat, autorul își întemeiază criticile, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume, referindu-se la situațiile în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.*

Analizând argumentele din recurs în raport cu decizia atacată, Colegiul penal lărgit reține că motivele invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei.

Colegiul penal lărgit constată alte temeiuri de casare a deciziei instanței de apel, fără a agrava situația inculpatului, ceea ce este în corespundere cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală.

Ab initio, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, instanța de recurs constată, că asemenea eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată în partea recunoașterii vinovăției inculpatului Lungu Nicolai în săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

La caz, reieșind din esența criticilor invocate în recurs, se atestă că apărarea invocă versiunea potrivit căreia probele administrate la cauza penală, nu confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Sub acest aspect, însă, se impune precizarea că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depus de către organele de urmărire penală, instanțele judecătorești, cât și de părțile în proces, se concentrează pe soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Însă, cu referire la faptul dacă chestiunea de apreciere a probelor poate fi invocată la această etapă a procedurilor, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

În acest sens, Colegiul penal atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului Lungu Nicolai în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal.

Față de cele ce preced, Colegiul penal ține să menționeze, că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a ajuns la concluzia că vinovăția lui Lungu Nicolai de comitere a infracțiunii prevăzute la art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal (tentativă de jaf) a fost dovedită, soluție care este descrisă la *pct. 4. a prezentei decizii* și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Or, în cazul în care instanțele de fond și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c.*

Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Reieșind din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit conchide, că la examinarea recursului, nu au fost stabilite erorile de drept invocate de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului Lungu Nicolai, care ar condiționa casarea deciziei în partea propusă de către recurent, însă Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la stabilirea modului de executare a pedepsei aplicate inculpatului Lungu Nicolai, nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 75 Cod penal, care prevede că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

În acest sens, instanța de recurs ordinar remarcă că, criteriile generale de individualizare a pedepsei sunt acele reguli, principii, prevăzute de Codul penal, de care instanța de judecată trebuie să țină seama la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operațiunii de individualizare a acesteia.

Așadar, Colegiul penal lărgit menționează că persoanei declarate vinovate trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, adică în limitele sancțiunii legii în baza căreia persoana a fost condamnată.

Subsecvent, după caz, instanța este în drept să aplice și prevederile Părții Generale a Codului penal, inclusiv și ale art. 90 Cod penal, în cazul în care nu sunt careva impedimente.

Conform art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului și se aplică persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedepsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și din partea altor persoane.*

Sub aspectul prevederilor legale enunțate, Colegiul penal lărgit statuează că pedeapsa este echitabilă atunci când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor sale, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

De asemenea, o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Potrivit dispozițiilor art. 90 alin. (1) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu*

închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

În acest sens, Colegiul penal lărgit amintește că raționamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal, are la origine persoana și comportamentul acesteia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

Față de considerentele enunțate, Colegiul penal lărgit conchide, că instanța de apel la individualizarea pedepsei inculpatului nu a ținut cont în măsură deplină de principiile generale de individualizare a pedepsei și de toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Așa fiind, instanța de recurs ordinar conchide instanța de apel întemeiat a stabilit că inculpatului Lungu Nicolai urmează a-i fi aplicată pedeapsa închisorii. Totuși, ținând cont de circumstanțele în care a fost săvârșită infracțiunea, precum și de personalitatea inculpatului, care este căsătorit și are la întreținere trei copii minori, la evidența medicului narcolog și psiholog nu se află (f.d. 86), se prezenta la toate ședințele de judecată (f.d. 86, 102, 143-144), a comis infracțiunea de tentativă de jaf a unei răzătoare pentru încălțăminte confecționată din metal, evaluată la preț de 500 lei, Colegiul penal lărgit conchide că în prezenta speță scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea reală a acesteia, deoarece analizând circumstanțele cauzei și persoana inculpatului nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită.

Tot aici, Colegiul penal nu poate fi de acord cu constatarea instanței de apel, precum că, *prima instanță a ținut cont de circumstanțele cauzei, gravitatea infracțiunii comise, personalitatea inculpatului*, odată ce, în viziunea instanței de recurs ordinar, conglomeratul împrejurărilor evidențiate permit a concluziona că în speță este rațional de a stabili inculpatului o pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune, or, nu au fost identificate careva impedimente pentru aplicarea acestor prevederi.

Colegiul penal atestă că, instanțele de fond, deși au stabilit pedeapsa în limitele prevăzute la articolele 27 și 187 alin. (2) Cod penal (închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă), nu au apreciat cuvenit proporționalitatea dintre fapta comisă de Lungu Nicolai și modul de executare al acesteia.

În astfel de condiții, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, din alte motive decât cele invocate de recurent, cu casarea deciziei instanței de apel, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care în temeiul art. 90 Cod penal, să se dispună suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită inculpatului Lungu Nicolai, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani. În rest, dispozițiile hotărârilor pronunțate de către instanțele de fond, urmând a fi menținute.

8. În conformitate cu articolele 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Admite recursul ordinar declarat de către avocatul Cojocar Rodica în numele inculpatului, casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 07 februarie 2023, în cauza penală în privința lui *Lungu Nicolai XXXXXX*, în partea modului de executare a pedepsei, cu rejudecarea cauzei în această parte și pronunțarea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Lungu Nicolai XXXXXX se consideră condamnat în baza art. 27, 187 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, la pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 5 (cinci) ani, fără aplicarea amenzii.

În temeiul art. 90 Cod penal, se dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii, stabilită lui *Lungu Nicolai XXXXXX*, pentru o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani.

Lungu Nicolai XXXXXX urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința acestuia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau dacă nu execută pedeapsa cu închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

În rest, dispozițiile sentinței și a deciziei instanței de apel, se mențin.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată este pronunțată la **09 august 2023**.

Președinte

Guzun Ion

Judecători

Țurcan Anatolie

Talpă Boris

Daguța Sergiu

Eremciuc Ghenadie